

Smartnewz AR 2019/2701

Opdrachtnemer kan niet verantwoord worden wat hij met verkregen gelden heeft gedaan.

Rechtbank Rotterdam, 5 april 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:2454 [↗](#) - Op SmartNewz sinds: 15 mei 2019

In deze zaak vordert eiser terugbetaling van het door eiser aan gedaagde betaalde bedrag. Volgens de rechtbank houdt het door gedaagde ingebrachte beroep op verjaring van de vordering tot terugbetaling geen stand. Eiser heeft namelijk een brief overgelegd waarin hij zich ondubbelzinnig zijn recht voorbehoudt op nakoming, als bedoeld in art. 3:317 lid 1 BW. [↗](#) Op zo'n vordering is een verjaringstermijn van vijf jaar van toepassing. Nu deze brief binnen een tijdsbestek van vijf jaar is overgelegd, moet geoordeeld worden dat de verjaring met die brief is gestuit en de vordering daarom niet is verjaard.

Eiser en gedaagde zijn in de onderliggende overeenkomst het volgende overeengekomen. Gedaagde zou, met de van eiser verkregen bedragen, schulden aflossen van een rechtspersoon waarvan eiser aandeelhouder was. Het betreft een overeenkomst van opdracht. Tijdens de comparitie van partijen verklaart gedaagde met een deel van het verkregen bedrag de gemeentelijke belastingen van deze rechtspersoon te hebben betaald, en het restant te hebben teruggestort aan eiser. Eiser betwist dit. Het is aan gedaagde om dit te bewijzen. Gedaagde moet immers, als opdrachtnemer, aan eiser, als opdrachtgever, rekening en verantwoording afleggen over de besteding van het geld (artikel 7:403 lid 2 BW). [↗](#) Gedaagde slaagt volgens de rechtbank niet in dat bewijs. De rechtbank is dan ook van mening dat niet bewezen kan worden dat gedaagde dit bedrag aan belastingen heeft betaald.

Voorts voert eiser aan dat de terugbetaling van het restant ziet op een eerder door eiser verstrekt bedrag. Volgens de rechtbank betekent het feit dat het door eiser eerder verstrekte bedrag is gestort op de rekening van de vriendin van gedaagde, niet dat gedaagde niets met dit bedrag te maken heeft. Daarnaast kan uit een door gedaagde verstuurd e-mail wel degelijk worden afgeleid dat gedaagde iets te maken heeft met het eerder verstrekte bedrag, aldus de rechtbank.

Tenslotte faalt de stelling van gedaagde, dat het bedrijf van eiser de opdrachtgever is en niet eiser. Dat eiser opdrachtgever is, betekent volgens de rechtbank niet per definitie dat het bedrag ook per se vanaf zijn privérekening naar gedaagde moet zijn overgemaakt.

De rechtbank concludeert dat gedaagde niet kan verantwoord worden wat hij met het door eiser betaalde bedrag heeft gedaan. Vanwege dit gebrek in verantwoording schiet gedaagde tekort in de aan hem gegeven opdracht en dit verplicht hem de schade die eiser hierdoor lijdt te vergoeden. Gedaagde wordt veroordeeld tot terugbetaling van het aan hem betaalde bedrag.

S.C.H.M. Leijten - Van Iersel Luchtman

TREFWOORDEN

opdrachtgever, opdrachtnemer, overeenkomst van opdracht, tekortkoming in de nakoming, verantwoordingsplicht